

רגיעה האחרונים של זיווה שפיר בדירתה הרומאית: מקבלת אורח, מזמינה טלפונית מקום כממוס בישראל: הצעה מעליבה; ברומא: לא כדאי

השגריר מעלה חרס

צלליה של פרשת לבון החלו משתקפים לאחרונה על פנים רבות. כאשר פגש השבוע העתונאי ישעיהו בךפורת את ראש העיר, מרדכי נמיר בהיכל התרבות, לבש ראש העיר משקפיים כהים. העתונאי התייחס למתוח אותו. תוריד בבקשה לרגע את המשקפיים, ביקש. ראש העיר הרים את משקפיו. ואז שאל העתונאי בתוקף: איפה היית בפברואר 1955? לרגע נבון ראש העיר ואמר: אין לי שום שייכות לפרשה! אולם מיד הבין את המתח והתפרץ בצחוק. . . . האיש העסוק ביותר השבוע היה דהקא שגריר ארצות הברית בישראל, אוג'רן ריד. אחרי שהצהיר כי הוא מומן מדי שבוע ל-20 ארוחות רשמי מיות לפחות, סעד השגריר שתיים מהן ל-אור זרקורי הפרסומת. תחילה נוכח בחג הסוכות בסוכתו של הרב הראשי יצחק רחמים נסים, שר החוץ, וזאת למטרה להפגיש את שנה הבאה בירושלים. כאשר העיר לו הרב כי שירת שיר זה מחייבת אותו להעביר ביר בשנה הבאה את שגרירותו לירושלים. הסתפק השגריר בחייו. יומיים לאחר מכן היה אורחו של ראש הממשלה, דויד בן גוריון, במקום חופשתו, שר את שיר הבוקר ואת למה עזבתני והצטרף לטיול היומי של ביג'י. בינתיים גילה השגריר כי נדבק בישראל במחלת הארכיאולוגיה, כש בניו עורבים לו בחיפושיו. הוא כבר הצליח להרכיב אוסף של חרסים וזכוכיות מתקופות קדומות ביותר. . . . חיב מפא"י הדרוזי, השייך לביב אבוירקון מעוט פיה, ניצל את חופשת הקיץ שלו למטרות שימושיות ביותר. הוא הצטרף לאולפן עקיבא בנתניה כדי להשתלם בעברית. ה'שייך הוכיח תפיסה מהירה. הוא התחיל ללמוד בכיתת המתחילים וכתום יום אחד כבר היה בכיתה המשתלמים. . . . בעוד שמושה שרת, אחד האנשים המרכזיים בפרשת לבון, המשיך גם השבוע בשתיקתו, לא שתק אחיו, המנצח יהודה שרת. כאשר סעד במסעדה, הבחין בשתי צעירות שדיברו עברית במיבטא אמריקאי ואשר שאלו במסעדה אם תוכלנה לסעוד ולשלם

הקבוצה על מנת שתקבל את הכסף, ואילו הקבוצה הגישה תביעה נגדית נגדו על עלבון בכך שהוא חושד שמישהו מחברי הקבוצה עלול להאשימו באבדן הממון. במשפט הופיע מצד הקבוצה יעקב אפי"טר, כיום מנהל המשכיר המרכזי. הד"ר בן יהודה נמצא חייב בהעלבת הקבוצה, חייב בקנס של חמש לירות מצריות, אותן היה צריך לתרום למוסד ציבורי.

היצרן המהיר ביותר

על תחיה מיוחדת הקשורה בהעולם הזה מספר הרקודן שימעון לוי, השווה עתה באנגליה. שמעון, העומד לקבל בקרוב תפקיד בסרט בריטי, פגש בכוכב הקולנוע ההוליוודי גריגורי פק. מיד כששמע גריגורי כי שימעון הוא ישראלי, ביקש לדעת מה פירושו של שתי מילים עבריות שהוא מכיר: שלום והעולם הזה. התברר כי בשיחה שניהל פק לאחרונה עם תיאודור דור ביקק על בעיות ישראל, הסביר לו כי העולם הזה הוא שבועון השלום. . . . הזמנה מקורית לתחנה קיבלה רביעיית מארגני מיצעד פזמוני הישוב, היה היו זמנים: יעקב אגמון, דן בדיאמון, עמיקם גורביץ' וחיים חפר, זכר כי הזמנה בה סיפר להם המזמין כי יצא עם נערה כמה חודשים ולא הלך לו איתה. אולם כאשר לקח אותה להופעת היה היו זמנים שהם אירגנו, לא רק שהלך לו איתה, אלא שבאותו ערב הסכימה להצעת נשואיו. שלושה מהארבעה ראו את עצמם מחותנים, נוכחו בחתונתו של העתונאי יהושע שגיא. . . . על תיאורו החדש של שימעון דזינגאן, השחקן האידישי ש נפרד מחברו שומאכר ומופיע עם שחקנים אחרים, מספרים כיום את החידוד הבא: "עם מי מופיע דזינגאן עכשיו? — הוא מופיע עם שום אחר". . . . כאשר הגיעה השבוע הידועה כי במאי הקולנוע אוטו ("אסכודוס") פרמינג'ר הפך לאב לתאר מי, בן ובת, שולדו אחרי שבעה וחצי חודשי ריון לאשתו, איתה נשא בחיפה, הגיב על כך התסריטאי משה דרר: "תמיד אמרתי שפרמינג'ר הוא היצרן המהיר ביותר בעולם". . . . הפירסומאי יקו"ל תיאודור ("קוטי") ויינר עומד לפרוש בקרוב מרחוק וישא לאשה את אחת הנערות הטובות בעיר. . . . ואי אפשר לסיים בלי זיחה השבוע: השבוע עזבה זיווה שפיר-רודן את דירתה הנהדרת, בקומה התשיעית של בית רומאי מודרני, עברה לשלמה שכר-דירה של 175 דולר לחודש (איטלקי היה משלם, לדבריה, 100. אותה רימן). היתה זו דירה מיוחדת במינה, שיא של ארכיטקטורה איטלקית מודרנית, עם תיקרה גבוהה ואריחים אדומים. עתה נוסע עת זיחה לאמריקה כדי להתייעץ עם הסוכן שלה אילו הצעות-עבודה עליה לקבל. הצי עו לה אומנם להשאר ברומא ולחכות שם לתפקיד, אולם לטובת הקאריירה שלה החליטה לישא זיחה שכדאי יותר להמשיך בארצות הברית. היא דחתה גם את ההצעה להופיע בקופרודוקציה הצרפתית-ישראלית לצידה של עמנואלה ריבה. לדבריה, התנאים היו גנוזים.

זיווה אורזת את חפציה העתידי: רק בהוליווד

פסוקי השבוע

- תדי קולק, מנהל משרד ראש הממשלה, במסיבת פרידה לתזמורת הפילהרמונית הישראלית: "אני שמח כל יום שאיני כרוך בפרשה שהכל טרודים בה."
- העתונאי שלום רוזנפלד, במערוב, על אותה פרשה: "מושגים חדשים לאוצר שפת-עבר — ספרא ווייפאו!"
- ח"כ מק"י, שמואל מיקוניס, בעצרת מפלגתו: "במוצאי יום-הכיפורים נסתיימו הימים הנוראים לגבי היהודים האדוקים, אבל לא לגבי האימפריאליסטים!"
- אורי קיסרי: "הדמוקראטיה אצלנו הפכה לעלה תאנה המכסה על ערות רבות."
- ח"כ מפא"י, בבה אידלסון: "דבריה המותרות משעבדים את האשה ואינם הולמים את מאחיה של משפחה עובדת."
- הד"ר איתן לוי, קצין משטרה לשעבר, אחד העדים המרכזיים במשפט עמוס בן-גוריון, בעת רחצת בברית השחיה בתל-אביב: "האדם היחיד שהחיים הצבוריים שלו עומדים על רמה, הוא דויד בן-גוריון."
- הרמטכ"ל, רב אלוף חיים לסקוב: "השממה קוראת לאויב כמו שהפיצה קוראת לגנב."
- השרדן יהודה לב, בשידורי הפירסומת של קול-ישראל בשפה האנגלית: "אם מתכוונן אתה לנשק את נערתך בשעה 4 ו-17 דקות, עתה הוא הזמן לעשות את הדבר — תזכורת זו מוגשת לך על-ידי בנק לאומי, המעוניין באהבה לא פחות מאשר בכסף."
- הכמאני גרשון פלוטקין: "הצגתו של שייקספיר בעברית, בתרגומו של שלונסקי או של אלתרמן, הינה ישראלית יותר מאשר הצגת מחזה של יורם מטמור."